

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jitky Zavřelové v právní věci **O. Ž.**, bytem x proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje** se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2014, č. j. 170291/2013/KUSK, o správní delikt,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2014, č. j. 170291/2013/KUSK, **se zrušuje** a věc se **vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II.** Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3.600,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal u zdejšího soudu žalobu na zrušení rozhodnutí žalovaného výše označeného, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Říčany ze dne 16. 10. 2013, č. j. 1782/2013-MURI/OŽP-00085, jímž mu správní orgán prvního stupně dle ustanovení § 88 odst. 1 písm. i) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), uložil pokutu ve výši 25.000,- Kč za to, že v období cca září - prosinec 2012 provedl škodlivý zásah do významných krajinných prvků vodní tok a rybník bez souhlasu orgánu ochrany přírody - odbahnění litorálního pásma Dvorského rybníka na pozemku parc. č. x v k. ú. Těptín v nátokové části rybníka, přehrazení původního nátokového koryta zeminou a vybudování nového nátoku do rybníka, a toto rozhodnutí potvrdil.

Žalobce předně namítl, že správní orgán uvedl, že provedl zjištění uvedená v jeho rozhodnutích koncem roku 2012, aniž by specifikoval, jakým způsobem k nim dospěl. Od

doby těchto zjištění rovněž neprovedl místní šetření. Namítl, že při ústním jednání před správním orgánem prvního stupně nebyl přítomen vlastník rybníka. Rovněž argumentoval tím, že správní orgány nezohlednily, že v případě rybníka jde o vodní dílo.

Dále žalobce zpochybnil postup žalovaného, který jeho odvolání pouze paušálně odmítl a jeho námitkami se podrobněji nezabýval, a zdůraznil, že v řízení nebylo nadevší pochybnost prokázalo, že by se správního deliktu dopustil právě žalobce.

Z výše uvedených důvodů navrhl žalobce soudu, aby zrušil rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že podle ustanovení § 4 odst. 2 ZOPK si musí každý, kdo zamýšlí zásahy, které by mohly vést ke škodlivým následkům, opatřit souhlas orgánu ochrany přírody, žalobce však prováděl zásahy, které s orgánem ochrany přírody projednány nebyly. Dále zdůraznil, že žalobce se při ústním jednání přiznal, že zásahy kladené mu za vinu skutečně provedl a tuto skutečnost připouští rovněž ve svém odvolání. Rovněž uvedl, že vlastník rybníka nebyl účastníkem řízení, jelikož mu zákon toto postavení nepřiznává. Konečně uvedl, že rybník byl správními orgány posuzován podle ZOPK, nikoliv podle vodního zákona a navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud v Praze zjistil ze správního spisu následující skutečnosti:

Na konci roku 2012, při kontrole provedeného odbahnění Dvorského rybníka v obci Kamenice, zjistil zástupce odboru životního prostředí Městského úřadu v Říčanech (dále jen „MěÚ Říčany“), že na významném krajinném prvku (dále jen „VKP“) rybník na pozemku parc. č. x v k.ú. Těptín (Dvorský rybník) došlo ke škodlivému zásahu provedenému bez souhlasu orgánu ochrany přírody a krajiny dle ustanovení § 4 odst. 2 ZOPK, protože bylo odbahněno i litorální pásmo. Zásah byl proveden nad rámec odsouhlaseného odbahnění rybníka. Orgán ochrany přírody MěÚ Říčany ve svém rozhodnutí č. j. 51763/2011-MUR/OŽP-00085 ze dne 4. 11. 2011 vydal rozhodnutí - souhlasné závazné stanovisko k zásahu do VKP dle ustanovení § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, ve kterém v podmínce č. 11 rozhodnutí je uvedeno, že stávající litorální pásmo bude ponecháno a v průběhu provádění odbahnění rybníka bude zajištěno před možností vjezdu sacího bagru do jeho prostoru. Dále bylo na místě zjištěno, že došlo k přehrazení části koryta vodního toku přivádějícího vodu do Dvorského rybníka a vybudování nového nátoky. Původní tok po zaslepení ztratil svou funkci. Ani toto přehrazení toku a vytvoření nového vtoku do rybníka nebylo s orgánem ochrany přírody projednáno. Vlastníkem pozemku parc. č. x v k. ú. Těptín je společnost PP STROJMETAL, s.r.o., bagrování rybníka a tedy i nepovolený škodlivý zásah do VKP realizoval žalobce najatý na odbahnění rybníka jeho vlastníkem.

Po provedení správního řízení vydal MěÚ Říčany rozhodnutí č. j. 11782/2013-MURI/OŽP-00085, č.ev.55144/2013, ze dne 16. 10. 2013, kterým žalobci dle ustanovení § 88 odst. 1 písmo i) ZOPK uložil pokutu ve výši 25.000,- Kč za to, že v období cca od září do prosince 2012 provedl škodlivý zásah do významných krajinných prvků vodní tok a rybník bez souhlasu orgánu ochrany přírody - odbahnění litorálního pásma Dvorského rybníka na

pozemku parc.č. x v k.ú. Těptín v nátokové části rybníka, přehrazení původního nátokového koryta zeminou a vybudování nového nátoku do rybníka. Zároveň byla uvedeným rozhodnutím žalobci, v souladu s ustanovením § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“), uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč. V odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán prvního stupně uvedl, že právě litorál je z přírodovědeckého hlediska nejcenější částí rybníka, s výrazným vlivem na rostlinný i živočišný život v rybníku. Jeho poškození tak představuje jednoznačně škodlivý zásah. Škodlivost zásahu dovodil správní orgán prvního stupně rovněž u přehrazení vodního toku, jelikož přehrazený úsek ztratil svou funkci a změna koryta má negativní vliv na celý ekosystém.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce nebyl oprávněn provádět změny ve významných krajinných prvcích bez souhlasu orgánu ochrany přírody. Dále uvedl, že likvidací litorálního pásma byl narušen ekosystém rybníka a že žalobci nepřísluší posuzovat, zda jeho konáním došlo či nedošlo k oslabení ekologicko-stabilizační funkce rybníka.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. i) ZOPK *Orgán ochrany přírody uloží pokutu až do výše 1 000 000 Kč právnické osobě nebo fyzické osobě při výkonu podnikatelské činnosti, která se dopustí protiprávního jednání tím, že provádí škodlivý zásah do významného krajinného prvku bez souhlasu orgánu ochrany přírody.* Nejvyšší správní soud k tomu v rozhodnutí sp. zn. 6 A 144/2002 uvedl, že „*Provede-li fyzická osoba při výkonu podnikatelské činnosti zásah do významného krajinného prvku [§ 3 písm. b) zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny] bez závazného stanoviska orgánu ochrany přírody (§ 4 odst. 2 téhož zákona), jde o zásah protiprávní; nelze však bez dalšího vycházet z toho, že jde i o zásah škodlivý, za který je možno uložit pokutu [§ 88 odst. 1 písm. i) téhož zákona]. Škodlivost zásahu musí být prokázána a v rozhodnutí správního orgánu odůvodněna.*“.

Z výše uvedeného dle názoru soudu plyne, že aby mohl být obviněný uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. i) ZOPK, musí být v řízení prokázáno splnění následujících podmínek:

- 1) Došlo k zásahu do významného krajinného prvku,
- 2) tohoto zásahu se dopustil obviněný,
- 3) tento zásah nebyl odsouhlasen orgánem ochrany přírody,
- 4) tento zásah byl škodlivý.

Pouze za současného splnění všech shora uvedených podmínek může být obviněný shledán vinným ze spáchání správního deliktu. Soud následně přistoupil k posouzení, zda jsou jednotlivé podmínky v projednávané věci splněny.

Pokud jde o první podmínku, v projednávané věci je nesporné, že odstraněním části litorálního pásma a úpravou vtoku do rybníka k zásahu do významného krajinného prvku (§ 3 ZOPK) došlo a tato podmínka je tak splněna. Uvádí-li žalobce, že ve věci nebylo provedeno místní šetření a není ani specifikováno, jak ke svým zjištěním správní orgány došly, pak této námitce nelze přisvědčit. Ve správním spise je doklad o tom, že na základě předchozího (byť nezdokumentovaného) neformálního šetření z konce roku 2012 došlo dne 14. 3. 2013 ke kontrole (v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nazvané místní šetření), při které byl zjištěn skutkový stav, který vzaly správní orgány za základ svých rozhodnutí. O této kontrole byl řádně pořízen protokol. Rovněž následné ústní jednání ze dne 14. 5. 2013 neobsahovalo žádné vady, ke kterým by soud měl při hodnocení zákonnosti napadeného rozhodnutí přihlédnout. Namítá-li žalobce nepřizvání majitele rybníka, pak je třeba uvést, že vlastník rybníka není podle zákona účastníkem správního řízení a správní orgán prvního stupně tak neměl žádnou povinnost jej k jednání přizvat. Soud rovněž dodává, že žalobce nemá pravdu, pokud vyčítá správním orgánům, že nepřihlédly k tomu, že rybník je vodním dílem, jelikož tato otázka není pro posouzení projednávaného správního deliktu (škodlivého zásahu do významného krajinného prvku) relevantní.

Druhou podmínkou je prokázání skutečnosti, že se zásahu dopustil skutečně žalobce. I tuto podmínku má soud za splněnou, přičemž rozhodující je především skutečnost, že žalobce (přestože splnění této podmínky v žalobě zpochybňuje) ve svých podání v průběhu správního i soudního řízení sám přiznal, že předmětný zásah, spočívající v zásahu do části litorálu a vybudování nového vtoku do rybníka, skutečně provedl. Správní orgány tak neměly povinnost provádět další dokazování, jelikož činnost žalobce byla bezpečně prokázána již jeho vlastními podáními.

Třetí podmínkou je neodsouhlasení zásahu orgánem ochrany přírody. I tato podmínka byla v projednávané věci splněna, jelikož z podmíněného souhlasu MěÚ Říčany ze dne 4. 11. 2011 se zásahem do VKP Dvorský rybník odbahněním sacím bagrem je nepochybné, že orgán ochrany přírody nedal souhlas ke změně vtoku rybníka a rovněž, že nebyla dodržena jeho podmínka spočívající v zákazu zásahu do litorálního pásma.

Čtvrtou podmínkou je škodlivost zásahu. Soud úvodem konstatuje, že správní orgán prvního stupně se touto otázkou zabýval dostatečně a přesně popsal, proč pokládá zásah žalobce za škodlivý. Proti tomuto závěru žalobce brojil ve svém odvolání, kde (zjednodušeně řečeno) argumentoval, že jeho zásahy nepředstavovaly škodlivý zásah do významného krajinného prvku, jelikož jeho zásahy nevedly ke snížení biodiverzity ekosystému rybníka ani části vodního toku, naopak ekosystému spíše prospěly. Žalovaný se však s argumentací žalobce nijak nevypořádal, pouze uvedl, že žalobci „*nepřísluší posuzovat, zda jeho konáním došlo či nedošlo k oslabení ekologicko-stabilizační funkce rybníka či části vodního toku*“. Takové vypořádání je podle soudu jednak nesprávné (jelikož škodlivost zásahu je nutnou podmínkou k závěru o spáchání správního deliktu, pak žalobci samozřejmě přísluší závěry o škodlivosti svého jednání zpochybňovat) a jednak naprosto nedostatečné, jelikož z napadeného rozhodnutí naprosto není patrné, proč žalovaný pokládal argumenty žalobce za nepřesvědčivé. Soudu nezbyvá než uzavřít, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatečné odůvodnění.

Vzhledem k výše uvedenému postupoval soud podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a napadené rozhodnutí bez jednání zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

V dalším řízení pak bude na žalovaném, aby věc znovu projednal v souladu se závěry soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), zejména, aby posoudil argumenty žalobce zpochybňující škodlivost jím provedeného zásahu a své závěry řádně odůvodnil.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 3.600,- Kč. Tato částka sestává ze dvou paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu, ve spojení s § 64 a § 57 odst. 1 s. ř. s., za dva úkony podle ustanovení § 1 odst. 3 písm. a) téže vyhlášky (žaloba a replika k vyjádření žalovaného) a z částky 3.000,- Kč představující zaplacený soudní poplatek za podání žaloby.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. října 2015

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová